

ปลดล็อก

คง เป็นเพราะคนไทยชอบกินหวาน เวลาภาครัฐมีนโยบายเกี่ยวกับ “น้ำตาล” หลายคนเลยเฝ้าหูฟังด้วยความสนใจ เพราะหวังให้การทำ ธุรกิจเปิดกว้าง และเป็นระบบเสรีจริง ๆ ไม่มีการ “ล็อกสเปก” ไม่เอื้อประโยชน์ให้กับนายทุนรายใด

อย่าง การประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 20 เม.ย. 58 ที่มีมติอนุมัติหลักเกณฑ์ การขออนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานน้ำตาล ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และเห็นชอบตามร่างประกาศกระทรวง ที่กำหนดให้โรงงานน้ำตาลแห่งใหม่ที่ ขออนุญาตตั้งหรือย้าย โรงงานน้ำตาล จะต้องมียุทธศาสตร์ระยะห่างจากเขตโรงงานที่มีอยู่เดิมไม่น้อยกว่า 50 กม. โดยการวัดระยะเป็นเชิงเส้นตรง ไม่ว่าจะป็นท้องที่ในจังหวัดเดียวกันหรือไม่ก็ตาม กำลังถูกตั้งข้อสังเกตว่า ตามหลักเกณฑ์ใหม่ ที่มีระยะห่างระหว่างโรงงาน 50 กม. โดยการวัดระยะเป็นเชิงเส้นตรง เมื่อเทียบกับหลักเกณฑ์เดิม ซึ่งกำหนดให้มีระยะห่าง 80 กม. ตามเส้นทางถนนที่สั้นที่สุด หากมองเพียงผิวเผิน อาจคิดว่าระยะห่าง 50 กม.เชิงเส้นตรง จะสั้นกว่าหลักเกณฑ์เดิม

แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว เป็นการเพิ่มระยะห่างระหว่างโรงงานให้มากขึ้น เท่ากับหรือมากกว่า 80 กม.เดิม ตามเส้นทางถนนที่สั้นที่สุด แถมมีเงื่อนไข ต้องมีการส่งเสริมการปลูกอ้อย เลยยังเป็นการสร้างอุปสรรคในการขออนุญาตตั้งโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่

และจะส่งผลกระทบต่อต้นทุน กับการส่งอ้อยเข้าโรงงานของชาวไร่โดยตรง และเป็นอุปสรรคต่อ “ยุทธศาสตร์อ้อยโรงงานและน้ำตาลทราย” ที่ต้องมีโรงงานน้ำตาลเพิ่มขึ้น ให้สอดคล้องกับการขยายการปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น

เพราะจากการวัดระยะ เป็นเชิงเส้นตรงระยะห่าง 50 กม. เมื่อพิจารณาจากที่ตั้งโรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ตามแผนที่แสดงที่ตั้งโรงงาน) อาจทำให้ไม่สามารถหาพื้นที่ที่เหมาะสม สำหรับตั้งโรงงานน้ำตาลใหม่ได้ เนื่องจากพื้นที่ที่เหลืออยู่ใน ภาคตะวันออก

เฉียงเหนือตอนล่าง เป็นพื้นที่ปลูกข้าวคุณภาพดีของประเทศ ส่วนพื้นที่อื่น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็น **ภูเขา เขตป่าสงวน** และเป็นการเพิ่มต้นทุนในการส่งอ้อยเข้าโรงงานของเกษตรกรชาวไร่ อ้อย และ เพิ่มต้นทุนตามระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

ประเด็นสำคัญคือ การขาดความเข้าใจเรื่องระยะห่าง 80 กม. ตามถนนแนวราบ กับ 50 กม. ตามแนวเส้นตรง หรือขาดการให้ข้อมูลรายละเอียดจากผู้รับผิดชอบ ทำให้เกิดการไขว้เขวเรียกว่า “ปลดล็อก” แล้ว ทำให้อดสงสัยไม่ได้ว่า **สุดท้ายงานนี้คนที่จะได้ประโยชน์** คงหนีไม่พ้น “โรงงานขนาดใหญ่” และคนเสียประโยชน์จริง ๆ คือประเทศชาติจะขาดการลงทุน เกษตรกรจะโดนโรงงานขนาดใหญ่กดขี่

อย่าลืมว่า การตั้งโรงงาน จะทำให้คนมีงานทำมากขึ้น เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ย่อมมีโอกาสในการต่อรองผลประโยชน์ได้มากขึ้น รวมทั้งยัง ลดต้นทุนการขนส่งได้มาก มีรายได้เพิ่มขึ้น

หากรัฐบาลต้องการให้เปิดเสรีจริง ๆ หัวงเปิดทางให้ระบบผลิตน้ำตาลไม่ถูกผูกขาด ผู้ประกอบการมีโอกาสลงทุน ควรลดระยะห่างระหว่างโรงงานเส้นทางใกล้ที่สุด ตามแนวราบบนถนนไม่น้อยกว่า 50 กม. จากเดิมกำหนดไว้ที่ 80 กม. หรือถ้าต้องการระยะห่างระหว่างโรงงานเป็นเส้นตรง ก็ควรลดลงจาก 50 กม. เหลือ 30 กม. จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติมากกว่า

และท้ายสุดประโยชน์ตกกับ **เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย** แทนที่จะเกิดประโยชน์ต่อโรงงานน้ำตาลขนาดใหญ่ของนายทุนบางคน **ที่มีอิทธิพลอยู่ในวงการอุตสาหกรรม** เพราะการขอตตั้งโรงงานใหม่จะมีพื้นที่ที่ตั้งได้ไม่เหมือนมติ ครม.เดิม

ที่เป็นข้อห่วงใยจริง ๆ คือระยะห่าง 50 กม. ตามแนวเส้นตรง อาจจะถูกเป็นการปิดล็อกการตั้งโรงงาน มากกว่าการปลดล็อกให้ ทั้ง ๆ ที่มาตรการต่าง ๆ ที่ลดออกมา ควรส่งสัญญาณ ให้เห็นถึงการเปิดเสรี เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

ซึ่งรัฐบาล “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” ไม่มีข้อครหากลุ่มทุนรายไหนจะเข้ามาซื้ออ้อยเพื่อหวังประโยชน์ ดังนั้นนโยบายหรือแนวทางอะไรก็ตาม **หากไม่คำนึงถึงส่วนรวม และประชาชน** ผมเชื่อว่าท่านพร้อมแก้ไขและเปลี่ยนแปลง.

“เซียนขั้น”